

i hver Klasse, og kunde saaledes faae det rette Forhold bragt tilveie imellem de forffjellige Classer. Det er egentlig det Hovedpunkt, jeg troer, man maatte have for Sie, nemlig nu at normere for de Embeder, hvormed de til Inddragelse bestemte Skriverembeder i sin Tid skulle forenes, lavere Gagesatser, og først, naar disse Embeder i sin Tid forenedes med dem, lade dem naae den Gage, som her ved Loven er bestemt for dem. Man kunde maaskee ogsaa gaae en anden Vej; det er imidlertid Noget, som maaskee ved anden Behandling, naar Spørgsmaalet om de enkelte Embedsmænds Stilling i Classerne kommer for, nærmere vil kunne tages under Overveielse, ligesom da ogsaa, om ikke de 5 i første Klasse optagne Embeder, som Borgemeister- og Auktionnaire i Randers, Aarhus, Helsingør, Odense og Aalborg, burde sættes i en lavere Klasse. At de kunne medføre en vis betydelig Anseelse i disse Byer, skal jeg ikke benægte; men et andet Spørgsmaal er det, hvorvidt det er et Hensyn, som Staten bør tage, efter som de ikke efter deres Forretningers Natur synes at fordrø en saadan høi Grad af juridisk og praktisk Skarpsindighed, Duellighed og Dygtighed i enhver Retning, at de just skulde sættes i øverste Klasse; tværtimod, de synes med fuld Føie at kunne gaae ind under den næstfølgende Klasse, saa meget mere, som der i denne findes adskillige af de omfangsrigeste og med Hensyn til Forretningerne besværligste af de Embeder, som ere besatte med juridiske Embedsmænd. Der er endelig et mindre Punkt, ogsaa vedkommende denne Deel af Loven, jeg her har berørt, som jeg ikke har fundet tydeligt nok betegnet, men med Hensyn til hvilket den høitærede Justitsministers Mening vistnok er tvivlsom. Naar man nemlig tænker sig, at et af de Justitsembeder, hvormed et andet Embede i sin Tid skal forenes, bliver ledigt før dette, vil det vistnok blive opflaaet vacant med den Gage, som her i Loven er foreslaaet for det, og naar da senere det andet Embede bliver ledigt, vil der være at tillægge det en Gagesforhøielse, hvis Maximum vel vil blive omtrent 4—500 Rb.; dette er jo imidlertid Noget, der skal skee ved særlig Lov og altsaa med Rigsdagens Samtykke. Men det er in-

genlunde sagt, at den Embedsmand, der faaer det første Embede, inden det andet bliver vacant, vil overtage de med dette sidste følgende, maaskee vidtløftige Forretninger for en 4—500 Rb. Det kommer altsaa nu an paa, om der fra den høitærede Ministers Side, hvilket jeg forøvrigt ikke betvivler, er paatænkt at tage den Reservation, at Vedkommende er pligtig at overtage de Forretninger, som muligviis paa Grund af et af de nævnte Embeders Inddragelse ved senere Lov ville blive henlagte under Embedet, for den Gage og Contourholdsgodtgjørelse, som ved særlig Lov derfor vil blive bestemt. Jeg tvivler ikke om, at det er Meningen, men jeg troer ikke, at det er ubetimeligt at gjøre opmærksom derpaa; muligviis kunde ogsaa en Bestemmelse i saa Henseende indflyde i Loven.

Alberti: Et for mig væsentligt Moment til Bedømmelsen af dette Lovudkast er den Overfigt, som er givet i Motiverne om Penge-Resultatet, og deri oplyses det da, saavidt jeg har forstaaet, at, naar dette Lovudkast vedtages saaledes som det er fremlagt, vil Statskassen faae en Indtægt af omtrent 46,000 Rb. Jeg troer ikke, at dette Resultat er netop det, som man ventede, men at Forventningen gik ud paa, at Statskassen vilde faae en meget større Indtægt. Disse 46,000 Rb., som saaledes efter Forslaget ville kunne indvindes for Statskassen, kunne let forsvinde; thi det kan med dette Forslag meget let gaae saaledes, at om nogle Aar vil det blive fornødent, at lønne Retsbetjentene af andre Statsindtægter end af Sportlerne. Denne Forudsætning bygger jeg paa, at den Beregning, som her er opført, er støttet paa en Gjennemsnitsberegning af de sidste 10 Aars Retsportler og de sidste 5 Aars Magistratsportler. Enhver veed, at de sidste 10 eller 5 Aar have givet en meget større Indtægt i Sportler, end den tidligere Tid, og det kan vel være, at der kan komme en Tid, da Sportlerne tage meget betydelig af. Dengang Forslaget eller Spørgsmaalet om fast Lønning til Rets- og Magistrats-Embedsmænd blev bragt frem, var det bestemt ikke Hensigten eller Meningen eller Forudsætningen, at Statskassen skulde kunne komme til at give Tilskud. Mig forekommer det nu,